

The word "Revír" is written in a dark green, serif font. The letter 'R' is stylized with antlers extending upwards and outwards. The background is a textured, olive-green surface.

Revír

The logo for Televize Seznam, featuring a white stylized 'S' followed by a vertical bar and the text "Televize Seznam" in white.

S | Televize Seznam

Komediální osmidílná minisérie
z mysliveckého prostředí
s epizodami po 31 minutách.

Členové nejstaršího mysliveckého spolku v zemi čelí nejen divoké zvěři a milostným vášním, ale i mnohem horším katastrofám.

Jejich revír je totiž ohrožen pytláckými investory. Parta nimrodů se tak musí spolehnout na starou loveckou moudrost, která jediná je může přivést na cestu k záchraně milovaného revíru. Lovu zdar! ZDAR!

„Natáčení komediálního seriálu z mysliveckého prostředí je už samo o sobě zárukou toho, že se člověk určitě nudit nebude. Když se k tomu přidají herci, o kterých sníte, bydlení na zámku a natáčení v jediné vesnici, která nabízí všechny potřebné lokace, máte zaděláno na parádní letní tábor. Až na ty ranní nástupy to byla jízda, na kterou budeme všichni ještě dlouho vzpomínat,“ shodují se tvůrčí složky seriálu.

HRAJÍ

David Prachař Linda Rybová
Jaromír Dulava Jitka Sedláčková
Marek Taclík Ondřej Pavelka
Antonín Mašek David Matásek
Kristína Svarinská

REŽIE A NÁMĚT

Gruppo Salsiccia

SCÉNÁŘ

Řepa&Řeka

KAMERA

Mark Bliss

HUDBA

Gruppo Salsiccia / Gadi Sassoon

PRODUCENTI ZA WONDER PRAGUE

Ondřej Votoček, Giulio de Blasio,
Jan Jedi Vondráček

KREATIVNÍ PRODUCENTI ZA TELEVIZI SEZNAM

Petr Cífka, Daniel Strejc

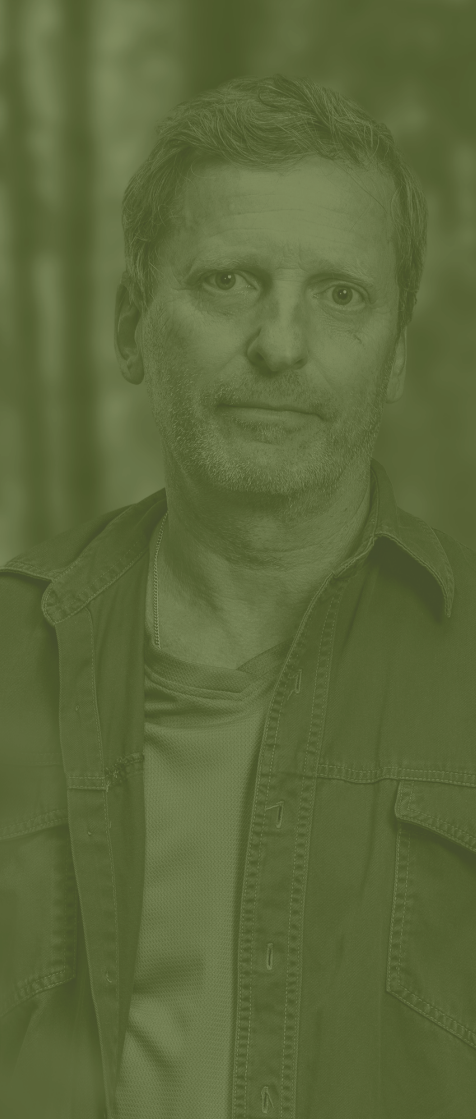
Ruda

David Prachař

Během seriálu Revír zažil opravdové středověké mučení.

Rudolf Fuchs aka Ruda
David Prachař

Bývalý profesionální voják s účastí na mnoha mezinárodních misích. Pobýval v Kuvajtu, Afghánistánu, Iráku, Bosně a na mnoha dalších místech, i když o svých vojenských zážitcích mluví vlastně nerad... Zato miluje válečné filmy, vyzná se v kladení pastí a na lov si sám upravuje náboje do svých mnoha zbraní. Není to ale žádný fanatik, jenom jde do všeho srdcem a za svoje kamarády a revír by klidně položil život.

V čem bylo natáčení seriálu Revír výjimečné?

Výjimečné bylo zejména díky lokacím, které byly poměrně extrémní. Nořili jsme se do rybníka, běhali jsme v plné výzbroji, natáčeli jsme společně s myslivci a jejich psy. No a závěrem mě taky „mučili“. Celé natáčení bylo v exteriéru, nic jsme netočili v ateliérech, to je také výjimečné.

Jak se vám líbil nápad na seriál z oblasti myslivosti čili co jste říkal na námět?

Tak scénář už sám o sobě má potenciál. Je napsaný zábavně, chytře, není urážlivý a ani vtipný na první dobrou. Je to osm půlhodinových dílů, což vyžaduje udržet napětí, aby to diváky bavilo, příběh se musí dávkovat a musí gradovat. Tím, že dominantní myšlenkou jsou myslivci, kteří jsou pro Čechy takovou zvláštností, myšleno v evropském kontextu, tak je to zajímavé, a hlavně velmi dobře napsané.

„Ze štábu nás ještě strašili, že uvidíme živou pumu, ale na to nakonec nedošlo.“

Během natáčení jste poznal reálné myslivce. Dozvěděl jste se něco nového?

Ano, dozvěděli jsme se toho hodně. Třeba proč se chlapům říká paroháč. A různé takové historky. Krásný zážitek mám také z toho, že jsme natáčeli s ochočeným dravcem, s orlem. To se mi stalo podruhé v životě a pořád se mi to líbí. Ze štábu nás ještě strašili, že uvidíme živou pumu, ale na to nakonec nedošlo. A to jsem vlastně celkem rád, to bych se asi bál. Ale zpátky k vaší otázce. Myslivci, kteří byli s námi při natáčení, nás naučili, jak se drží myslivecké klobouky, jak vypadá křest nebo vítání nového člena mysliveckého sboru. To bylo opravdu okouzující.

K vaši postavě. Umíte si představit, že byste byl dobrovolník v armádě?

Ne, neumím. Jednak proto, že už jsem skoro ve věku, kdy by mě na vojnu a do války nevzali, a jednak je to strašná dřina. To, co musí dobří vojáci umět, není vůbec sranda. Jiná věc by ale byla, kdyby nastala válka a musel bych bránit, co nám patří. To pak není zbytit. To je povinnost. To se nedá nic dělat.

Během natáčení jste měl i extrémnější zážitky...

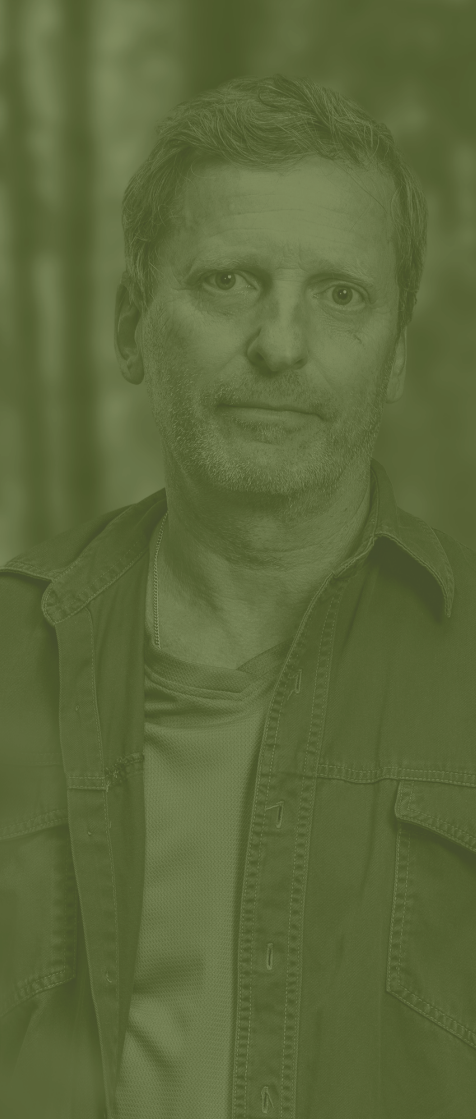
Ano, šlo o waterboarding, tedy mučení vodou, vlastně topení. Ale toho jsem se nebál. Všichni byli ohleduplní. Já spíš mám strach z věcí, kdy člověk musí něco přeskočit a samozřejmě si nesmí nic udělat. Nebo je někde zavěšený, probíhá složitým terémem atd. To nemám rád. Ale při natáčení seriálu Revír jsme žádné kaskadérské kousky nedělali, takže to bylo v pohodě. Řídil jsem ale krásné auto, americkou káru. Jezdili jsme v oboře mezi býky. To bylo moc hezké.

Máte rád zvěřinu?

Miluji zvěřinu! Moje máma dělala vždycky zajíce na smetaně. Táta si ho kupoval a pak ho sám stahoval. Měl k tomu zkrátka vztah. No a srnčí nebo kančí guláš, to je něco. A dančí guláš, to je prostě nejvic. Omáčka z divokého masa je výborná. Já jsem takový trochu kanibal.

Jak jste tohle mohli skloubit s vaší ženou, která byla veganka?

Když jsme se poznali, tak jsem taky držel takový jakoby půst. Nemusím mít maso. Mám ho jen rád a myslím si, že není nic dobrého ho úplně vynechávat. Ale umím si představit život bez masa. Je pravda, že chudák Linda musí někdy vařit tři druhy jídla, protože jedna dcera maso jí a druhá ne. Řekl bych, že dneska vlastně spíš člověka překvapí, když někdo z mladých lidí maso jí. Nám do hlavy vtloukali, že bez masa umřeme a že ho musíme jíst. A teď je ten trend spíš opačný.

Jaký máte vztah k myslivosti?

Vlastně žádný. I když tím, že patříme k jedné z mysliveckých velmocí, tak k myslivosti máme vztah nějakým způsobem každý. Známe myslivce, jsou kolem nás. Ale podle mě k nim máme spíš záporný vztah. Často si lidé myslí, že zabíjejí zvířata jen tak pro zábavu. Ale to podle mě není pravda. Dobří myslivci regulují stav zvěře, když se třeba přemnoží prasata. Takže těch si já vážím.

Co máte společného se svou postavou v seriálu Revír?

Řekl bych, že humor a také to, že si umí vymýšlet příběhy a fabulovat. A to já taky někdy dělám. Ne že bych si úplně vymýšlel, ale jak říkala Vlasta Chramostová: „Nekaž příběh pravdou.“

Musel jste se na natáčení nějak speciálně připravovat?

Nemusel. Věděl jsem, že se budu muset koupat ve vodě, ale bylo teplo, tak to bylo v pohodě. A jinak jsem měl chodit na střelnici učit se střílet, ale v seriálu nakonec nestřílím, tak jsem tam nemusel. Takže nic speciálního neprobíhalo.

Co vás na natáčení nejvíce bavilo?

Od začátku bylo jasné, že mě to bude bavit, že to bude sranda. Celou dobu jsme byli v exteriéru, což se mi moc líbilo. Nebyli jsme nikde zavření a celý srpen jsme byli venku. I když točení bylo náročné, od rána od pěti hodin. Ale bylo to vyvážené milou společností a milými lidmi.

Jak těžké je hrát milostné scény s životní partnerkou?

Jak kdy a taky jak co. S Lindou byly scény v Revíru našťastí v pohodě. Šlo spíš o humor a nadsázku, což je vždycky při těchto scénách snazší. Scény byly navíc vtipně napsané. Nejen ty naše scény, ale celý seriál.

A co jste říkal na ústřední song k seriálu Revír?

Hned jsem říkal, že je to super. Rap a la dechovka je prostě vtipná záležitost. Celý ten zvukový design má nadhled, nikoho neuráží a ani si nedělá srandu z myslivců. Možná někteří lidé budou mít výhrady, ale většinou to snad dopadne dobře a bude to vlastně kultovní seriál pro myslivce.

Myslíte si, že dcery půjdou ve vašich šlépějích?

Dcera Róza má podle mě spíš tendence k režii a scénografii. Josefina zase spíš taneční. Myslím si, že po herectví by možná i toužily, ale já sám bych byl radši, kdyby tomu tak nebylo. Myslím si, že budou šťastnější, když budou dělat něco jiného. Konkurence je velká a život mladých hereček je komplikovaný.

A syn František je spíše sportovního ražení...

Ano, ten je spíš na fotbal. Prý nyní přemýšlí o tom, co by chtěl ve svém životě dělat. Zmiňoval, že by snad zkusil konzervatoř. Takže vlastně taky nakonec umělecký směr. Já nevím, co jsem komu udělal. (smích)

Bouchal

Marek Taclík

Na mysliveckém bále jsem nikdy nebyl,
ale šel bych hrozně rád!

*Bohumil Štípal aka Bouchal
Marek Taclík*

Bouchal se mu říká, protože ze dvou metrů netrefí les. Jeho snem je stát se jednou předsedou mysliveckého spolku a dělá proto vše možné i nemožné. Vždy však s katastrofálními následky. Je mistr černého humoru a vše ironicky glosuje, ale když se rozčílí, je z něho šílenec. Vyžívá se ve školních besídkách a ochotnické myslivecké tvorbě a osobně vede myslivecký divadelní spolek Příběh sobě. Zarpuťilý Příběhaňan a skalní myslivec, hodný chlap se srdcem ADHD dítěte.

Máte v reálném životě nějaké zkušenosti s myslivostí?

Ne, nemám. Kromě toho, že znám jednoho myslivce z Prahy, se kterým chodím na pivo, tak jsem doposud žádného jiného neznal.

Konzultoval jste seriál a svou postavu s vašim známým myslivcem?

Malá konzultace přišla, ale vzhledem k tomu, kolik myslivců jsme měli na place, nebyly jeho rady dále nutné.

Láká vás svět myslivců?

Jako jestli bych si rád sedl na posed? Nebo šel střílet? To nevím, to asi moc ne.

Takže na hon byste nešel?

To asi i ano. Ale jen se podívat.

A co myslivceký bál?

Tak na tom jsem nikdy nebyl, ale šel bych hrozně rád!

Naučil jste se během natáčení seriálu Revír něco, co jste neuměl? Co třeba střelba?

Já už jsem střílel před tím. Ne že bych to úplně uměl, ale už jsem střílel z brokovnice i z kulovnice. A jinak mě nic nenapadá. Víte, já už tak nějak všechno umím před tou padesátkou (smích).

Co herečtí kolegové? Znalí jste se navzájem?

Ano, kromě Tonyho Maška jsem všechny znal. V seriálu hraje moje věková kategorie a my se všichni známe. Ale Tony Mašek je pro mě velmi milým překvapením a objevem.

Seriál se točil hlavně venku. Byla to pro vás příjemná změna oproti ateliérům?

Velmi příjemná změna. Byl to tedy velký fofr, ale skvělé natáčení a úžasný tým a celý štáb.

Během natáčení seriálu Revír nastala spousta neočekávaných situací, at už se jednalo o požár či pyrotechnické výbuchy. Vy sám jste byl při točení v nějakém nebezpečí?

Začalo to ještě před natáčením. Dva dny před první klapkou jsem spadl z kola. Celý jsem se sedřel, nemohl jsem skoro chodit, měl jsem hodně naražený bok a nevypadalo to vůbec dobře. Naprosto šílené to bylo. Ale pan primář na Malvazinkách mě dal dohromady a nebyť jeho, tak bychom opravdu netočili. Den před natáčením jsem byl ještě na operaci.

Na operaci?

Ano, byl to malý zákrok, ale bychom mohl točit, tak jsem musel jít na operaci. Všichni byli opravdu rádi, že jsem ten pád z kola vlastně přežil.

Ale tím to neskončilo...

Ne, tím to neskončilo. Během následujících tří dnů jsem si vyrazil přední zub. A den nato jsem si zvládl roztrhnout hlavu o dopravní značku. Takže já jsem byl za největšího smolaře na světě.

„Ale našťestí to nebylo nic vážného, jen jsem byl prostě celý od krve.“

Jak se to stalo s tou dopravní značkou?

Telefonoval jsem se svojí ženou a dítěta a abych nikoho nerušil, tak jsem si pooděšel na hovor kousek dál. No a přehlédl jsem dopravní značku ukazující směr na Rakovník. Měla ostrý hrany, takže mi roztrhla hlavu. Ale našťestí to nebylo nic vážného, jen jsem byl prostě celý od krve. Ale štítí nebylo nutné.

Jak jste úraz maskovali při natáčení?

Diváci si mohou všimnout, že mám v mnoha záběrech čepici. Důvod je jasný...

A portrait of Kristína Svarinská, a young woman with light brown hair tied back, wearing a dark brown equestrian hat with a feather and a dark grey riding jacket over a collared shirt with a large silver brooch. She is standing in a forest with green foliage in the background. The name 'Diana' is faintly visible in the background on the left.

Diana

Diana
Kristína Svarinská

Elegantní, sebevědomá mladá žena a k tomu šampionka ve střelbě? To pohne i okoralým srdcem zkušeného fořta, natož mladými myslivečky. Příchod záhadné bohyně lovu do místního spolku tak rozpoutá hned několik bouří najednou. Doufejme jen, že pod anglickým tvídem stále ještě tluče romantické srdce...

Kristína Svarinská

Poprvé v životě jsem držela brokovnici.
Ze zbraní mám obrovský respekt.

Je vám prostředí kolem myslivosti blízké, nebo je to pro vás něco úplně nového?

Celá tematika kolem myslivosti jde úplně mimo mě, je to pro mě doslova nový revír. Tématu vlastně vůbec nerozumím. Teď tedy dělám něco, co je diametrálně odlišné tomu, co jsem kdy dělala. Navíc se s tématem úplně neztotožňuji, ale je to prostě moje práce. Ukazujeme lidem různé příběhy.

Je něco, co jste se během natáčení naučila?

Měli jsme už střeleckou zkoušku. Poprvé v životě jsem držela brokovnici. A musím říct, že před tím mám obrovský respekt, před všemi zbraněmi. I při natáčení jsem více na pozoru, když pracujeme se zbraněmi. Není to pro mě úplně komfortní zóna.

Jíte zvěřinu?

Ne, vůbec. Tedy takto, já mám v životě různé fáze. Někdy maso jím a někdy zase ne, protože mi prostě smrdí. Teď tedy zrovna maso jím, ale zvěřinu ne. Ta mi nikdy nechutnala.

V seriálu máte hereckého partnera. Jak se vám s Tonym hraje?

Je skvělý! Ví skutečně dobře, co hraje, svou postavu má dobře podchycenou. Je velmi hravý a kreativní, vymyslí si různé vtipky. O své postavě přemýšlí. Cítím z něho velmi dobrou energii, je velmi přátelský. Myslím, že jsme si sedli a začalo nové i mimopracovní přátelství.

Seriál Revír je minisérie. Vnímáte rozdíl mezi natáčením filmu a seriálu?

Ke každému projektu se snažím přistupovat rovnocenně. Nepřemýšlím o tom, co to je a proč to je. Samozřejmě že ve filmu je více prostoru, u seriálů a minisérií jde o čas. Takže jediný rozdíl je v produkčních záležitostech.

„No, například já v seriálu mluvím česky.“

Byla k roli potřeba nějaká speciální příprava?

No, například já v seriálu mluvím česky. Takže to bych brala jako největší výzvu, na kterou jsem se připravovala.

V seriálu hrajete zooložku. Jaký vztah máte ke zvířatům?

Zvířata mám velmi ráda, nejraději mám hrochy. A toužím po jezevčíkovi, ale na toho si budu muset ještě počkat, protože teď bych na něj neměla vůbec čas a bylo by nezodpovědné si ho nyní pořídit.

TikTak

Antonín Mašek

Vegan, který miluje adrenalin.

Adam aka TikTak
Antonín Mašek

Nemůže se dočkat, až skolí svého prvního jelena. Střelí sportovně na asfaltové holuby /trap/, vede místní hudební skupinu Bubo Bubo a je plný mladistvého elánu. Jeho nejlepším kamarádem a idolem je Ruda, který ho trénuje ve střelbě. Je vnukem předsedy mysliveckého spolku a jeho snem je prostřílet se až na olympiádu. Hodný vesnický kluk, který tajně touží po velké lásce – což občas probleskne i jeho hudební tvorbou.

Máte nějaký vztah k myslivosti?

Já osobně ne. Ale rád střílím, i když jen taktickou a sportovní střelbu. Nestřílím jako myslivec ani nelovím. Ale rozhodně mi nevadilo, když jsem při natáčení zkusil střilet z brokovnice na asfaltové holuby.

Takže k seriálu Revír máte průpravu...

Ano, trochu ano. Okolo zbraní se pohybuji poměrně běžně, ne sice dlouho, ale ano, se zbraněmi jsem tak trochu sžitý.

„Mně maso už skoro dva roky nic neříká.“

A co se týká zvěřiny – máte ji rád?

No, víte, já jsem vegan. Mně maso už skoro dva roky nic neříká.

Co vás k tomu vedlo?

Důvodů je hodně – ekologické, ekonomické, humanitární, morální. Asi takhle se to dá ve zkratce vysvětlit. A je mi tak dobře.

V seriálu máte seriálovou partnerku Kristínu Svarinskou. Znali jste se už před natáčením?

Potkali jsme se na kamerových zkouškách, před natáčením jsme se neznali. Ale myslím, že jsou z nás už kamarádi. Kristína je skvělá herečka, dobře se s ní i povídá. Je nám kolem sebe dobře.

Jak se vám natáčelo s hereckými kolegy?

Byl jsem naprosto nadšený a vděčný za to, že mě mezi sebe přijali. Krom věkového rozdílu jsem se taky trochu bál toho, že oni už se znali například z divadla. Ale vůbec jsem nepocítil, že by měli nějaký odstup. Opravdu se ke mně chovali moc hezky.

Zažil jste během natáčení něco vzrušujícího?

Zpěv. Sice jsem zpěv dělal, vystudoval jsem totiž konzervatoř. Ale nyní jsem musel vystoupit ze své pohodlné zóny.

Štáb mi ale vše připravil tak, abych to zvládl a aby to bylo pro všechny příjemné. Nakonec jsem si ten zpěv užil a bavilo mě to.

Máte nějakou vysněnou roli, kterou byste si chtěl zahrát?

Vlastně ano. Mě baví role, které spojují akční svět s herectvím. Takže se mi strašně líbí třeba seriál Punisher. Kdyby se podařilo něco takového, to bych byl velmi vděčný.

Jaké adrenalinové zážitky máte rád? Co vás zvedne ze židle?

Je toho asi víc. Rád se potápím. Měl jsem tandemový seskok ze šesti i ze čtyř kilometrů. Z těch šesti kilometrů to bylo opravdu drsný, před skokem jsem se musel nadechnout přes trubičku kyslíku a pak teprve skočit. Zkusil jsem bungee jumping. I rychlá auta jsou zábavná.

Jste spíše člověk do města, nebo do přírody?

Já jsem spíš městský člověk. I když v poslední době jsem se otevřel i té druhé straně, protože moje přítelkyně má přírodu velmi ráda. Já rád zkouším nové věci. Před nedávnem jsem poprvé spal pod širákem. Byla to zábava, užili jsme si to. A vlastně mě to baví víc a víc.

Máte rád i bojové sporty. Jak jste se k nim dostal?

Já vlastně ani nevím. Bylo mi osmnáct a s tátou jsme si říkali, že bychom spolu mohli něco dělat. Tak jsme začali s krav magou. Táta si teda asi po roce o mě zlomil prst. A pak řekl, že už stačí. Já jsem ještě dva tři roky pokračoval a pak už jsem šel cestou bojových sportů.

Jaké máte plány na rok 2023?

Chtěl bych se podívat do USA, i pracovně. Najít nějaké kontakty. A pak taky do Afriky. Tam nás to s přítelkyní moc láká.

Tereza

Linda Rybová

S Davidem hraju pár nerada.

Zvláště se mi pak motá soukromí s prací a nesejí mi to.

Tereza
Linda Rybová

Tereza je taková přibáňská bláznivá Viktorka, divoká holka, která má ráda motorky, akční filmy a dobrodružství. Proto se samozřejmě zamilovala do Rudy, jehož život je jeden velký akční film.

Tereza má jedno velké přání – ráda by konečně byla maminkou a vychovávala nějakého vlastního divocha nebo divošku. Proto začala používat bylinné lektvary, kterými ji zásobuje paní předsedová. Jenom ne vždycky přesně pochopí, který a jak použít...

Umíte si představit, že byste žila v Příbání?

Asi jo, i když já to tady zase až tak neznám. Během natáčení jsem viděla vlastně jen okolí zámku, a to je moc krásný. Takže tady konkrétně bych si dokázala představit žít. Já jsem i osm let žila na vesnici, takže by to nebyl problém.

Máte raději město či vesnici/samotu?

My teď žijeme ve městě. Ale já mám ráda oboje – i město i samotu. Nemám tedy ráda maloměsta. Protože když už vesnice, tak si právě představuji samotu.

A na té samotě, kterou zmiňujete, byste vydržela žít delší dobu?

No tak my jsme tak vlastně žili. Máme dům právě na takové polosamotě a tam jsme osm let žili. Tam to mám moc ráda.

Hrajete v novém seriálu Revír. Máte se svou postavou Terezy něco společného?

Tereza je podle mě taková stará Avril Lavigne. S holkami v maskárně jsme přemýšlely, co s ní, tak jsme ji nakonec oblékly do černého, takového oldschool oblečení. Podobné jsem nosila i já, když mi bylo šestnáct. Takže tohle máme společné. Ale jinak je Tereza o dost ostřejší týpek, než jsem já. Je hodně hravá, řekla bych.

Máte nějaké zkušenosti s myslivci?

No, upřímně ano, ale ne moc dobré. Na té polosamotě, co jsem o ní mluvila, nám často padaly broky na zahradu. Když myslivci stříleli na kance, tak jsem musela děti zahánět do domu. Nebyly to vždycky úplně příjemné historky. Musím říct, že myslivecký svět vlastně moc ráda nemám, ale možná je to tím, že mu vůbec nerozumím. Znáám ho jen z té povrchní stránky. Ale bohužel to, co já jsem s myslivci zažila, mi není sympatické.

„Já s Davidem hraju hrozně ráda a taky docela často. Ale nerada s ním hraju pár.“

Diváci se v seriálu Revír mohou těšit na milostné scény, které před kamerou prožíváte s vaším reálným partnerem Davidem Prachařem. Má to pro vás nějaké výhody?

Upřímně, já s Davidem hraju hrozně ráda a taky docela často. Ale nerada s ním hraju pár. Zvláště se mi pak motá soukromí s prací a nesedí mi to. Ale v seriálu Revír je to něco jiného. Pár, který hrajeme, totiž hraje vlastně takové útržky z filmů, jakési parodie. S realitou to tedy nemá nic společného, scény jsou dost ujeté a není možné, aby se mi motaly s mým soukromým životem. V tomto ohledu to ale bylo velmi zábavné a bavilo nás to.

Takže jste se od vaší role Terezy i něco naučila?

No, to asi úplně ne... ale moc mě to bavilo. Normálně bych se při takových scénách styděla, ale tady musím říct, že vůbec. Protože je to tak za hranici a tak jiný, že naopak jsem si to strašně užívala. Byla to sranda, tak doufám, že to bude vypadat dobře i na kameře. Nic podobného jsem vlastně nikdy nehrála, a proto mě to opravdu hodně bavilo. Skvělé byly právě i ty masky a kostýmy, které jsme vymýšleli a myslím, že jsou fakt dotažený.

Takže jste se angažovala i kreativně a měla jste vliv na to, jak bude Tereza vypadat...

Přesně tak, ale jen částečně. Byla to taková symbióza. Když pak vyplynulo, že Tereza je motorkářka, tak jsem si říkala, že je to vlastně dobrý, protože já chodím s nohama do O a většinou se to snažím maskovat. A tady jsem nemusela. Takže chodím takovým motorkářským krokem.

Paní
předsedová

Jitka Sedláčková

Raději než se zvířaty pracuji
se starými lidmi.

Paní předsedová
Jitka Sedláčková

Paní předsedová je místní vědmou, která ví vše o každém ve vesnici a přesně ví, jaká bylinka, odvar nebo rada jim pomůže. Proto se na ni obracejí zejména místní paní a dívky se svými problémy. Její schopnost vidět ve snu budoucnost jí ale je nyní spíše na obtíž, protože budoucnost Příbáně je plná exotických zvířat, výbuchů a absurdních scén. To jí trochu mate a není si sama sebou tak jistá jako obvykle. Miluje svého muže, byl to její osudový „černý myslivec“ a i teď po letech ho tak vidí. Přesto jí dělá starosti jeho zdravotní stav a to natolik, že se mu snaží připravit lehkou cestu do nebeského revíru. Má proto vždy po ruce několik svící pro důstojné rozloučení s nebožtíkem.

Máte nějaký vztah k myslivosti?

Řekla bych, že z ní mám respekt. Za prvé z dob komunismu si pamatuji, jak papalášové jezdívali a stříleli si pro srandu zvěř. Bylo to ostatně i v mnoha filmech. A to mě jako dospívající dívku hrozně iritovalo a bylo mi to naprosto odporný. To už se předpokládám neděje. Já jsem tedy obecně proti zbraním i střílení. Ale vím, že myslivost je potřebná a u nás je na velmi vysoké úrovni. Jinak ale myslivost je pro mě hlavně film Slavnosti sněženek.

Když jste vzpomněla legendární film, mám hned otázku – se šipkovou, nebo se zelím?

Jednoznačně se zelím.

Máte nějakou historku z přírody nebo z lesa?

Já se v přírodě vždycky uklidním a je mi strašně dobře. Ráda chodím do lesa, ráda běhám. Dříve jsem uběhla i 14 kilometrů denně, dneska uběhnu třeba osm, ale indiánského běhu. Jinak k zážitkům bych zmínila, že když jsem byla na dětském táboře, tak jsme měli noční bojovku, a to bylo tedy strašně. Někdo na nás pořad bařal, ukazovali nám zuby, pak mě někam přivázali ke stromu a patlali po mně borůvky. Prostě strašný! Já se hrozně nerada bojím. Tma v lese je pro mě nepřijemná, nejsem ten typ pod stan nebo pod širák. Jsem spíš typ do pětihvězdičkového hotelu. Odjakživa.

Byla jste někdy pozorovat zvířata? Co safari nebo zoo?

Obecně mám problém se zvířaty v klecích. Takže například cirkus se mi nelíbí. Vážím si lidí, co v něm pracují, ale zvířat je mi líto. Ani zoo tedy moc nemusím. I když teď pracovně pobývám čas od času v zoo ve Dvoře Králové nad Labem. Tam je to velmi hezké a na vysoké úrovni. Obecně mám ale ze zvířat respekt. Ne že bych se jich vysloveně bála, ale prostě respekt mám, jsem trošku srab. Nevrhám se ke zvířatům hlava nehlava na hlazení.

Při natáčení seriálu Revír jste ale měla pár záběrů se zvířaty...

To je pravda. Když mám ale kolem sebe tým spolehlivých lidí, tak mi to nevádí, dokonce to i vítám. Je to adrenalin. A když to k roli patří, tak s tím nemám problém. Mým snem ale úplně není film o zvířatech a lidech. Raději než se zvířaty pracuji se starými lidmi. V tomhle mám to citění posunutě.

„Natáčení bylo opravdu skvělé, jedno z nejlepších za poslední léta.”

Co pro vás seriál Revír znamená?

Byla jsem ráda, že mě k seriálu přizvali. Je to zase něco jiného, trošku netradičního. Seriál Revír jistě bude mít příznivce, ale i kritiky. Ale já jsem ráda, že jsem byla u něčeho, co vybočuje. Vlastně jsem si to tak trošku vysnila. Chtěla jsem si zahrát v něčem, co má tak cca osm dílů. A pak mi zazvonil telefon s nabídkou na osmidílný Revír. Natáčení bylo opravdu skvělé, jedno z nejlepších za poslední léta. Moc milí lidi a celý kolektiv. Byla jsem šťastná.

Jak se vám líbila lokace seriálu?

Nádherná! Zejména východy slunce, protože natáčení začínalo už kolem půl páté ráno. Takže jsem viděla opravdu krásné vstávání sluníčka. Pak taky všudypřítomné slepice, koně, stromy, příroda... Byli jsme na posedu a tam jsem zažila takový krásný okamžik klidu. Blahodárny pocit pro duši.

Kazatel

Václav Štípal aka Kazatel
Jaromír Dulava

Elegantní podivín s obsáhlými znalostmi a velkou touhou se o ně podělit. Kazatel se mu říká, protože téměř nikdy nezavře pusu a neustále poučuje. Jeho snem je mít úplnou sbírku české fauny a flóry a ve všem, co se hýbe, vidí budoucí exponát do sbírky. Snad proto je jeho dům od podlahy až po strop zanesený preparovanou zvěří, sbírkami brouků a herbářovými paspartami.

Jaromír Dulava

Zámecký
pán

David Matásek

Leon Král aka Zámecký pán
David Matásek

Král toho má za sebou už hodně a teď konečně našel investiční příležitost, která je hodná jeho zvláštních talentů. Pár přestárých fořtů nemůže stát v cestě jeho plánům na globální zisky. Maska chladného byznysmena ale začne v kontaktu s příbáňskými myslivci rychle praskat.

Pan
předseda

Ondřej Pavelka

Pan předseda
Ondřej Pavelka

Šestnáctý předseda nejstaršího mysliveckého spolku v českých zemích je neotřesitelnou autoritou. Jeho slovo, vždy klidné a vyrovnané, platí jako zákon. Snaží se předat svému nástupci revír po svém dlouholetém předsednictví v pořádku, a proto s odchodem z funkce váhá. Právě teď se nad revírem stahují temná mračna a on musí udržet na uzdě temperamentní divochy, pro které je jediným řešením okamžitá akce. Je to jeho poslední velký lov.

Rychman
Filip Rajmont

Sám by zřejmě řekl, že je Královou pravou rukou a nepostradatelným pomocníkem. Jeho šéf ho ovšem považuje za obtížný hmyz, pravděpodobně i sabotéra, který se neustále na něco vyptává a pak vše stejně zpacká. Jeho sklon neustále se zaplétat do krizových situací tak trochu stojí v cestě kariéře mezinárodního zločince. Ale budoucnost je určitě vydlážděná zlatem...

Filip Rajmont

Hana Holubová
PR Specialista

tel: +420 606 724 242

hana.holubova@firma.seznam.cz

Revír

 | Televize Seznam